

hænger det sammen med denne blomstrende Cementindustri, som ingen Beskyttelse har. Vort Grundsyn er, at Industrien godt kan trives her i Landet — siger det ærede Medlem —, uagtet vi ikke have Kul. En vidunderlig Sagskundskaab, der gør sig gældende i denne Eftersætning: „uagtet vi ikke have Kul!“ Ved det ærede Medlem ikke, at man kan mange Gange købe Kul i Østersøhavnene billigere, end man kan købe dem i London? (*N. Neergaard*: Jo, det var jo det, jeg sagde). Ja, men hvad skal saa den Eftersætning til? Hvad skal saa det sige: Uagtet vi ikke have Kul, kan alligevel Industrien trives her i Landet. Kul er ganske irrelevant for Spørgsmaal om en Industris Trivsel her i Landet, fuldstændigt! For det kunne vi købe lige saa billigt, som man kan det i England. Margarineindustrien, der jo er en ubeskyttet Industri, hylér ogsaa, med ikke saa ringe Ret, synes mig, naar man ikke alene ingen Beskyttelse har, men endog skal betale Told af sine Raastoffer, uagtet det dog ikke var Alverden at faa de Raastoffer, Margarinefabrikationen bruger, kontrolerede — naar der oven i Købet findes Margarineinspektører — og faa den Told godtgjort. Mig forekommer det, at det er af de Hyl, man burde kunne tage Hensyn til.

Saa er der den højere Arbejdsløn i de konkurrerende Lande, som jeg stadig raaber paa, hedder det. I den ser den ærede Ordfører netop et Argument for Frihandelen; thi siger han — og der følger han gladelig af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) — det er netop i disse Lande med den høje Beskyttelse, at Arbejdslønnen er saa ussel og lav, at man er i Stand til at konkurrere med os. Det er den sædvanlige Sammenstilling af to parallelt løbende Bevægelser, som intet have med hianden at gøre. Jeg tillader mig at spørge: Er der i Amerika og Australien høj Arbejdsløn eller er der lav Arbejdsløn? Og er der høj Beskyttelse eller lav Beskyttelse? Der er netop høj Beskyttelse og høj Arbejdsløn baade det ene og det andet Sted. Med andre Ord, det er ikke Beskyttelse, det kommer an paa, om Arbejdslønnen er høj eller lav. Naar Arbejdslønnen her er høj, har det sin Grund i en Udvikling, som

har været karakteristisk for de senere Aartier og ganske særlig det sidste Aarti, hvor Arbejdernes Organisationer ere blevne saa kraftige, at de ere i Stand til at føre deres Krav om forhøjet Løn igennem. Dette er godt og glædeligt, at deres Levefod stiger paa den Maade, men det er netop et af de Momenter, der ere komne saa overordentlig stærkt frem siden Toldkommissionen i 1896, og som der i allerhøjeste Grad maa tages Hensyn til. De ærede Herrer ville kunne forstaa, at nøjagtigt det samme som det, man kan gøre ved at nedsætte Tolden paa en Vare, kan gøres derved, at man sætter Arbejdslønnen op, men i det ene Tilfælde er det Arbejderne, vore egne altsaa, som faa Nyttens af det, i det andet Tilfælde er det de andre, disse selvsamme Storkapitalister og Aktieselskaber, som man netop vil til Livs her i Landet.

Jeg skulde være imponeret, sagde den ærede Ordfører, af de høje Nødraab i Andragenderne. Men den ærede Ordfører har studeret disse Nødraab i andre Lande, Frankrig f. Eks., i den Periode, hvor man der gik, om ikke over til Frihandelen, saa dog i hvert Fald bort fra Beskyttelsen. Det viste sig saa, at flere af de industrielle Erhverv, der havde raabt højt, havde udviklet sig meget betydeligt ogsaa under den mindre Beskyttelse. Hvem siger nu for det første, at jeg er imponeret af de høje Nødraab? En hel Mængde af disse Andragender er fortræffeligt skreven, enkelte ere daarligt skrevne, nogle af dem — men de færreste af dem — raabe højt, de fleste ere ret moderate. Men hvorvidt jeg er imponeret af de høje Raab eller ej, ved den ærede Ordfører ingenting om. Og med Hensyn til de Studier, som den ærede Ordfører har gjort i Frankrig i den Periode, da man der gik bort fra Beskyttelsen angaaende Forholdet mellem Industriens Trivsel og de Nødraab, de havde udstødt, før denne Bevægelse gjorde sig gældende, vil jeg for det første sige, at det er meget muligt, at Nødraabene der have været højere og mere uberettigede end i Danmark, men det er ikke det, jeg vil pege paa eller dvæle ved, men paa noget ganske andet. Naar den ærede Ordfører tager en saadan Statistik for sig paa den ene Side og Nødraabene paa den an-